

N. KOCHS SKOLE

Skt. Johannes Allé 4

8000 Århus C

Tlf.: 87 321 999 Fax: 87 321 991

e-mail: kochs@kochs.dk

www.kochs.dk

Trøjborg d. 27. juni 2008

Kære 9. årgang.

Vi skal sige farvel til jer – og I skal sige farvel til hinanden.

En epoke – periode – i jeres liv er slut. 10 år har I brugt på grundskolen. I har lært meget – både fagligt og socialt – I har udviklet jer. I er på alle måder vokset – bare se på vores børnehaveklasse nu, sådan så I ud for 9 år siden. Jeg kan huske mange af jer fra den gang, og det har været en glæde for mig at følge jer og jeres udvikling gennem årene.

Vi vil gerne sige tak for lånet af jer – for sådan er det jo. Vi låner jer og får lov at forsøge at præge og udvikle jer i noget af jeres tid – skole- og fritidsordningstid - i op til 10 år. Vi har gjort, hvad vi kunne for at styrke jer som mennesker ud fra vores værdigrundlag.

Vi indleder vores værdigrundlag med at skrive:

”På N. Kochs Skole står fællesskabet i centrum. Det er rummeligt med respekt for de enkelte individer og deres forskelligheder.”

Det er ikke altid lige let at efterleve, men vi har forsøgt – og I har gjort det godt – synes jeg.

De sidste par gange, jeg har været sammen med jer, har jeg nok været særlig opmærksom på jer.

Idrætsdagen – ja, den kan vi jo nok alle huske. Dejligt vejr, mange forskellige aktiviteter på ”tumblepladsen” eller Ferdinands Plads nede i Riisskov.

Vi var delt op i mange grupper og de fleste steder kæmpede 2 grupper mod hinanden.

Det er let for de store at vinde suverænt over de små, når de mødes ved samme aktivitet – men her var det, at I var gode. Nok ville I gerne vinde, men samtidig ville I gøre meget for, at de andre fik en god oplevelse ud af det. I havde et overskud til at se ud over jer selv og tage vare på andre. Det er at yde til fællesskabet.

Sidste skoledag var I simpelthen dejlige – udklædte og i højt humør – og vejret var med jer.

Jeg ved, at der er skoler, hvor man frygter sidste skoledag, fordi det kan gå over gevind med mange forskellige ting – blive for voldsomt, så det går ud over nogle af de mindre børn.

Der har været eksempler på hærværk – altså at der er blevet ødelagt noget på skolen.

Lærerne kan være bange for, hvad der kunne ske – om de kunne styre det. Afgangselever er blevet sendt hjem, fordi de ikke kunne opføre sig ordentligt. Men sådan er I ikke.

I sørgede virkelig for, at vi alle fik en rigtig god dag.

Masser af karameller, en fremragende og humoristisk underholdning, en rigtig våd vandkamp, hvor I overholdt reglerne, så det dels var rimeligt trygt at deltage og trygt at se på – og endelig en fantastisk basket-kamp mod lærerne, hvor I satte tingene på plads og for første gang i mange år sikrede sejren til eleverne – endda helt suverænt med 28-14 eller noget i den størrelsesorden.

Det var en god dag, som jeg vil sige jer tak for.

I var gode eksempler – rollemodeller – og igen ydede I til vores fællesskab på skolen.

Jeg er ikke nervøs for at sende jer videre ud i livet. I har så mange kvaliteter og kompetencer, at I afgjort vil gøre det godt, hvor I end kommer hen – I vil kunne være med til at løfte opgaverne, så de får bedre og mere kvalificerede løsninger.

Men det er ikke det, jeg vil snakke om.

Nej, jeg vil snakke om et noget helt andet, som jeg alligevel tror har en sammenhæng med det.

I har lært, at 1 plus 1 er 2, at 2 plus 2 er 4, osv., osv.. Vi kalder det regning eller matematik, og det er et vigtigt fag, hvor der altid findes et rigtigt svar, som man kan regne ud, hvis man er dygtig nok.

I matematikkens verden og sprog er 1 plus 1 altid 2 – men er det nu også sådan i den virkelige verden – i vores liv ?

Det er der mange, der tror – mange politikere må tro det og mange andre beslutningstagere i vores samfund.

De mener, at vi alle sammen hver for sig skal bedømmes på det, vi kan - hver enkelt af os – ellers kan den enkelte måske blive vurderet for højt, fordi andre hjælper. De har altså besluttet, at vi hver for sig skal have en karakter for vores viden i de forskellige fag.

I har lige været udsat for det i alle de prøver, I er blevet testet i. Så nu ved vi, hvad I hver for sig kan – altså på et givet tidspunkt og under bestemte omstændigheder – uden hensyn til hvordan I havde det, eller hvordan I plejer at arbejde.

Det skulle betyde, at hvis vi tager 2 af jer, som har fået samme karakter i et fag, så kan I altså det samme i det fag.

Sådan siger matematikken.

Det er selvfølgelig noget vrøvl. Det burde enhver kunne indse.

Et eksempel fra min dagligdag.

Jeg kom hjem en aften, hvor jeg havde været til møde på skolen.

Mette havde været i gang med at løse en krydsogtværs, men var gået i stå. Hun var lidt irriteret over det, kunne jeg mærke. Hun sagde, at jeg jo kunne kigge lidt på den. Jeg skænkede et glas rødvin og kiggede på den. Umiddelbart kunne jeg ikke lige se, hvordan jeg skulle komme videre med den, men jeg kiggede og kiggede – og så kunne jeg se, at der var en lille fejl der, og at der et sted skulle stå "et eller andet" andet. Men efter et kvarters tid måtte jeg sige, at nu var jeg også gået i stå.

Mette tog den så tilbage og kiggede på den. Nåh, sagde hun – ja, men så skal der jo stå "et eller andet" der – hun kom lidt videre.

Jeg rykkede tættere på og så med.

Kunne det ikke være....sagde jeg. Og hun fik også nye indfald til ord – og pludselig var krydsogtværseren løst.

Hver for sig havde vi ikke klaret den, men sammen kunne vi.

Men kunne også sige, at hver for sig var vi dumpet, men sammen bestod vi – og det følger i hvert fald ikke matematikkens regler men samarbejdets.

1 plus 1 er altså mere end 2.

I kender det godt. I har arbejdet så meget sammen med andre i løbet af jeres skoletid, at I ved, at man kan supplere hinanden, at et indfald fra en medfører en ide fra en anden, som får en tredje til at foreslå en ny vinkel og en fjerde til at konkludere. Resultatet bliver bedre og jeres forståelse større.

Jeg har fået refereret, at en efterskoleforstander har udtalt, at mig og mig stadig er mig – men at dig og mig er vi.

Det, synes jeg, er rigtig godt sagt.

Alene kan du måske nok meget - blive dygtig inden for et område – men kun sammen med andre kan du udveksle tanker og ideer, så de løfter sig op og bliver beriget af nye vinkler, som du naturligvis ikke selv ikke havde tænkt på, og så kan resultaterne bliver enestående.

Det er vores liv.

Vi lever i et samfund, hvor vores evne til at indgå i et samarbejde med andre vil blive afgørende for, hvordan vi klarer os fremover.

Det gælder lokalt, nationalt og globalt.

Det handler om fællesskab og en forståelse for, at vi alle er forskellige, men kan bidrage til et fælles større mål med hver vores kompetencer.

Du skal byde ind i dette fællesskab – lade dig bruge med det du kan. Det er en udfordring.

Du skal nemlig ikke kun tænke, hvad får jeg ud af det - men i stedet hvad kan jeg bidrage med.

Det er lige netop her, det er afgørende – her at matematikkens regler ikke længere gælder. Det er her udviklingen for alvor tager fart, og at 1 plus 1 kan blive til 3 eller 4 eller mere. Det er her, at du vil mærke, at livet leves – når du begynder at tænke på andre, og hvad du kan give.

Vi har nemlig brug for hinanden – i arbejdet, i samværet – vi har brug for hinanden i livet. Det giver glæder, og det kan være svært – men vi kan ikke undvære hinanden. Jeg tror ikke på den med, at "enhver er sin egen lykkes smed" – altså at du bare skal tænke på dig selv, så klarer du dig bedst.

Nej, vi har et ansvar for os selv – men vi har også et ansvar i forhold til alle de mennesker, vi er sammen med. Og det er her, vi skal tilbyde os selv – vi skal lade os bruge, og vi skal bruge andre – alt sammen i respekt for hvert enkelt menneskes forskellighed. Fællesskabet er kernen i vores liv – derfor er det også det, der lægges størst vægt på i vores skoles værdigrundlag.

Det med at blive brugt og bruge sig selv har "Tøsedrengene" engang i 80'erne lavet en sang om – måske er det tænkt som en sang om kærlighed, men kærlighed er også fællesskab og noget af det vigtigste i vores liv.

Vores kor har øvet sangen, men alle er velkomne til at synge med.

BRUGE OG BRUGES

Tøsedrengene - "Tiden er klog" - 1984.

*Vi har jo brug for hinanden
hvorfor lade som om,
at vi kan klare os uden et smil, en hjælpende hånd.
Vi har jo brug for hinanden, hvorfor lyve om det,
hvorfor skjule et savn, vi ved alle folk kender til.
Jeg er træt af at lyve og tie,
træt af altid at lade være
at sige, hvad jeg tænker på,
vise jer, hvem jeg er.*

*For jeg vil bruge og bruges,
ja, jeg vil give meget mere,
Jeg vil nå indtil den verden
hvor glæden og smerten
lever og er.
For jeg vil bruge og bruges,
fordi mit liv er så kort,
til alle dem der tør tage det,
til dem der vil have det,
giver jeg det bort.*

*Vi har jo brug for hinanden,
det er let nok at se.
Vi er alle sammen ens, når det kommer til det.
Vi har jo brug for hinanden,
vi kan ikke lade være.
Vi bliver nødt til at sige, hvad vi tænker og give, hvad der er.
Jeg er træt af tro noget andet,
træt af den afstand det kan give,
når jeg holder hovedet koldt,
når jeg holder ryggen fri.*

*For jeg vil bruges og bruges,
ja, jeg vil give meget mere.
Jeg vil nå ind til den verden,
hvor glæden og smerten
lever og er.
Ja, jeg vil bruge og bruges,
fordi mit liv er så kort.
Til alle dem der tør tage det,
til dem der vil have det,
giver jeg det bort.*

*Bruge og bruges,
fordi mit liv er så kort,
til alle dem der tør tage det,
til dem der vil have det,
giver jeg det bort.
Ja, jeg vil bruge og bruges,
ja, jeg vil give meget mere.
Jeg vil nå ind til den verden,
hvor glæden og smerten
lever og er.*

Jeg kan ikke lige lade være med at gentage et lille uddrag fra sangen:

Vi har jo brug for hinanden

hvorfor lade som om,

at vi kan klare os uden et smil, en hjælpende hånd.

Vi har jo brug for hinanden,

det er let nok at se.

Vi er alle sammen ens, når det kommer til det.

Vi har jo brug for hinanden,

vi kan ikke lade være.

Vi bliver nødt til at sige, hvad vi tænker og give, hvad der er.

Jeg vil bruges og bruges,

jeg vil give meget mere.

Jeg vil nå ind til den verden,

hvor glæden og smerten

lever og er.

Jeg vil bruge og bruges,

fordi mit liv er så kort.

Til alle dem der tør tage det,

til dem der vil have det,

giver jeg det bort.

HUSK DET NU.

I skal også have en "ting" med jer.

Det er vores smykke, omridset af vores "hus" – vores logo – med regnbuen

igennem. Jeg synes, at det har noget af skolens "ånd" i sig.

"Huset" er grundlaget. Det er os alle sammen – børn og voksne – vi der udgør N.

Kochs Skole. Det er vores måde at være sammen på, at tage vare på hinanden på – det er fagene, og det er måderne, vi lærer at arbejde på. Det er vores erfaringer og resultater.

Farverne i regnbuen, vores egen omvendte regnbue – RØD, GUL, GRØN og BLÅ – det er der, I børn vokser op på skolen.

Først RØD eller GUL, så en ny udfordring på GRØN og endelig BLÅ, hvor I bryder ud gennem taget for at flyve videre ud i livet.

Men farverne er også livet på skolen, projekter, fest, musik, latter og leg. Farverne er overskud og energi.

Smykket skal minde jer om, hvor I kommer fra, hvad I har oplevet her – men det skal også give jer kraft og styrke i jeres videre liv.

Det skal give jer mod til at vove – turde prøve noget nyt – se tingene fra en helt ny vinkel.

Jeg vil gerne ønske jer alle tillykke med jeres afgangsprøver og ønske jer held og lykke i jeres liv fremover – vi har store forhåbninger til jer.

Kærlig hilsen

Stig

